

sikres gennem selvregulering i telebranchen og på grundlag af aftaler mellem politiet og selskaberne.

Samarbejdet mellem politiet og teleselskaberne fungerer i praksis tilfredsstillende på langt de fleste punkter. Dette forhindrer imidlertid ikke, at der i forbindelse med visse former for bistand eller i forhold til visse selskaber opstår tekniske eller praktiske problemer.

Samtidig har forholdene på teleområdet, herunder navnlig antallet af teleudbydere, udviklet sig således, at det er vanskeligt på alle punkter at sikre den fornødne standard og ensartethed på tværs af teleselskaberne alene gennem interne regler mv. i branchen.

Telelovgivningens krav om nummerportabilitet indebærer endvidere, at det ikke er muligt alene ud fra et telefonnummer at afgøre, hvilket selskab, der har det pågældende kundeforhold. En kunde kan således medtage sit gamle telefonnummer ved operatørskift. Når fuld nummerportabilitet er en realitet, vil det end ikke være muligt at fastslå, om et givent telefonnummer vedrører en fastnettelefon eller en mobiltelefon. Teleselskaberne har oprettet det såkaldte Operator's Clearing House (OCH), der indeholder opdaterede oplysninger om operatørtilknytning for så vidt angår alle telefonnumre her i landet.

Selv om der således på visse områder kan være behov for en mere generel regelfastsættelse, udelukker det ikke, at telebranchen inddrages i regelfastsættelsen. Tværtimod tilsiger hensynet til en hensigtsmæssig udformning af den nærmere regulering, herunder ikke mindst de tekniske aspekter, at reguleringen udformes efter dialog med telebranchen.

Udbydere af offentlige telenet eller teletjenester har efter retsplejelovens § 786, stk. 1, pligt til at bistå politiet ved gennemførelsen af indgreb i meddelelseshemmeligheden. Lov om konkurrence- og forbrugerforhold på teleområdet § 15, stk. 3, indeholder en bemyndigelsesbestemmelse, hvorefter ministeren for videnskab, teknologi og udvikling efter forhandling med justitsministeren kan fastsætte nærmere regler om udbyderens bistand til politiet i forbindelse med indgreb i meddelelseshemmeligheden. Denne bemyndigelse er imidlertid ikke udnyttet.

De hensyn, der varetages gennem fastsættelse af regler i medfør af denne bestemmelse, vil i højere grad være af kriminalitetsbekæmpende karakter end af telepolitisk karakter.

Efter Justitsministeriets og Ministeriet for Videnskab, Teknologi og Udviklings opfattelse hører bemyndigelsesbestemmelsen derfor naturligt hjemme i retsplejeloven. Det foreslås på denne baggrund, at denne bemyndigelsesbestemmelse erstattes af en til-

svarende bestemmelse i retsplejelovens § 786, stk. 5, dog således at adgangen til at fastsætte regler tilkommer justitsministeren efter forhandling med ministeren for videnskab, teknologi og udvikling. Også her forudsættes det, at tele- og internetbranchen inddrages i forbindelse med regelfastsættelsen.

Der henvises til lovforslagets § 2, nr. 3, og § 3, nr. 1.

3.2.1. Kontakten mellem politiet og teleselskaberne

For at gøre politiet i stand til at rette henvendelse til det eller de relevante teleselskaber vil der kunne være behov for at sikre politiet hurtig adgang til oplysninger om, hvilket teleselskab, der varetager kundeforholdet vedrørende et bestemt telefonnummer, jf. pkt. 3.2 ovenfor om nummerportabilitet og det såkaldte Operator's Clearing House. Udlevering af oplysninger fra OCH sker efter retsplejelovens regler om edition, sammenlign herved de foreslåede regler om adgang for politiet til selv at træffe beslutning om edition, hvor en retskendelse ikke kan afventes, uden at indgrebets øjemed ville forspildes.

I praksis giver det endvidere anledning til efterforskningsmæssige vanskeligheder, at ikke alle udbydere har et døgnbemandet kontaktpunkt, hvortil politiet kan rette henvendelse om f.eks. etablering af aflytning og udlevering af teleoplysninger.

Endvidere indebærer betingelserne for, at retten kan træffe beslutning om indgreb i meddelelseshemmeligheden, at der almindeligvis vil være tale om alvorlige sager, der ofte indeholder følsomme oplysninger, som skal behandles fortroligt.

Det er væsentligt for en effektiv efterforskning og retsforfølgning i disse sager, at teleselskaberne har personale, der er i stand til at behandle disse oplysninger sikkerhedsmæssigt forsvarligt og med en sådan hurtighed, som det efterforskningsmæssige behov tilsiger.

I praksis kan det være helt afgørende, at der er mulighed for straks at etablere en aflytning. Hvis politiet i en sådan situation er henvist til at rette henvendelse inden for almindelig arbejdstid, er der risiko for at formålet med aflytningen forspildes.

Efter den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse i retsplejelovens § 786, stk. 5, vil der eksempelvis kunne fastsættes regler, der sikrer politiet mulighed for at kunne komme i kontakt med teleselskaberne hele døgnet. Der vil også kunne opstilles regler om sikkerhedsgodkendelse af personale.

Sådanne regler kan dog ikke være mere vidtgående, end formålet tilsiger. Ved fastsættelse af regler om udvidet adgang til at rette henvendelse til selskaberne vil der således skulle foretages en afvejning mellem på